Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36452
Copyright: Melk, Benediktinerstift

et ut aurilui tui gregi huic optimo quē
possidere uoluisti. perpetui copiosiq; clemēt
impetrabis. et quasi muro ualidissimo eos gra
bonitatis tue crudes. et cor cor sempiternum
nes. ut ea q tibi sit placita percipientes. etna
utam pape mercant. michi quaq; infirmis
simo ad minimum tribuas. nec reputes in
peccatum qd abeis festino discedere. Tu enim
nosti unusquisq; cognitor qd te solum desidero.
et te mi deu esse cognosco. Consummatiq; ora
cione discedens. tercio consignauit uicum
signaculo. abyssq; latent in alium locum.
et quibus se potuit latebris occultauit. Oslati
te aut solito ad ecclam turbe conuenerunt.
Cuiq; eum minime reppererent. mario stupo
re pausi sunt. et quasi erranteoues diuisis
in locis pastorem perquirebant. nomiq;
eius ululantes cum lacrimis inclamabat
Cum autem diutissime querendo eum minime
inuenire possent. mmio merore de iecti.
confestim quod eis acciderat. pgentes epo
nunciauit. Qui cum cognouisset. ipse qq;
ad modum tristis efficitur. statiq; plurimos
ad requirendum dei hominem destinauit.
maxime ob solacionem gregis eius. quod
eos cerneret flebiliter contristari. Cuiq; ab
omnibus tanquam lapis preciosissimus quereretur.
et pesius inuenire non posset. habito consilio
cum clericis suis epe. memoratum uicum in
greditur. repit ad eos consolatorium pferre ser
monem. et dolorem maximum quem de dei
hominis discessu concepant. blandi pdica
cione lenire. Certiens aut eos infide xpi
firmissimos. elegit ex eis uiros probabiles.
quos pbros ac diaconos. lectores qq; constitui
it. Audiens uero hec sessim abrahe uehe
menter gauisus est. et glorificans deum dixit.
Quid retribuam tibi deus meus bemignissi
me pater. atq; amator hominum suauissime.
Fecit igitur alterum extrinsecus cellula. et
semetipm magna cum letitia interiore con
clusit. Intantis nanq; afflictionib quas
in sepe dicto uiro pressus est. nunquam absti
nentie sue regulam fregit. neq; ad dexterum
uel sinistram ab ea deuiauit. Gloria et magni
tencia deo qui ei tale tolerancia tribuit. q
alios posset pro conuertere. et sui propositi gram
ter custodire. Certe nens aut diabolus bonorum
omnium inuidus. qd tantas meum tribulacio
num molestias ertitans. non indesiduam
dei homine tradere. non maliquo mente
uiri ualuisset a deo separare. et quod magis ut
aurum in fornace pssuris fulgencior redde
ret. atq; in maiore paciam et alacritate auri
tatis pficeret. uehemencer irritat. et acrius
efferat ad uersus eum cum magnis fanta
sys aduenit. ut saltem sic ei pauorem inci
ens. decipe eum posset ac fallere. Sicut cum
staret noctis medio ac psalleret. repente
lux copiosa ueluti solis in cella eius refulsit.
et uox cum da multitudinis audita est dicens.
Beatus es abraha uere pro beatus es et fide
lis. nullusq; sicut tu in omni obsacione in
uentus est. qui omnes uoluntates mea im
plesti. Ptin aut uir sces doli maligni cognos
cens. exaltans uocem suam dixit. Obscu
ritas tua tetum sit in pdicione. O plene do
lo atq; fallacia. ego cum homo peccator sum.
habens tamen spei psidium. per dei gram inul
lo tuas insidias ptimesco. nec plurime fal
lacie tue pauore mi incurrit. Domine sicde
dni mei saluatoris ihu xpi quem diligo et
diligo. mi ualidissimum murum est. in quo te in
crepo tamis immude atq; miserrime. Et eo
hec dicente. confesti ut fum ab oculis eius
euanuit. Sces aut dei famulus cum multa
alacritate et tinquillitate animi benedice
bat dmin. tanquam si nulla uidisset fanta
siam. Rursus uero post dies pauco oran
te eo noctu tenens seruum diabolus. cellula